

Wer isch des bloß

I ko renna sau laufe,
muss halt manchmol a bißle schnaufa,
radla, schwemma, wandra, sprenga,
ond drzua a Liedle senga.

Au em Geischd ben i glaub i no recht fit,
krieg selber meischd nix andres mit,
doch manchmol isch dann doch an Graus,
dr Hirnkaschda setzt völlig aus:

En dr Stadt do winkt mi oiner her,
hallo mir hend ons land ded gsäh!

*Jo wer isch des bloß, jo wie hoißt der bloß,
i komm net auf dr Nama,
jo wer isch des bloß jo wie hoißt der bloß
wo kenn i den bloß her.
Ond weil mir des so peinlich isch, ko i den au ned froga,
mei Frau die isch i heit ned drbei, die kennt mirs sicher saga.
mei Frau die isch i heit ned drbei, die kennt mirs sicher saga.*

So fang i halt a Schwätzle oh,
vielleicht duat er sich verrota,
jetzt schwätz mir übers Wetter halt,
der Sommer isch arg vergrota,
Ond was es sonscht so Neies geit
en onsra kloina Stadt,
Doch irgendwie isch nix drbei
was mir irgendwas verrota hot.

S isch grad so wie a Vakuum,
mei Feschdplatte isch leer.
Ach helf mr doch, ach sags mrs doch
sag mir, wer isch bloß der:

Refrain

Isch des Hans, der Klaus, dr Alexander,
wo kenn i den jetzt her
Von dr Schul, vom Gschäft, vom Sportverei,
Sag mir wer isch bloß der:

Refrain

Am Schluss do said er dann zu mir,
I muss ganga, drüba wartat meine Kender
Er dreht sich om, kommt zrick ond guckt mi oh:
Ach ond was i die die ganz Zeit froga wollt:
Gell, du bisch doch dr Ginder?